

Kritiske Bankkunders løsningsforslag

Der er en række ganske gode muligheder for at forbedre bankkundernes retssikkerhed, men det forudsætter, at domstolene ved, eller vil vide, hvilken økonomisk adfærd man kan forvente af en bank.

Her følger en kort liste, der er langt fra udtømmende, idet man (jf. ovenfor) bør huske, at banker i modsætning til alle andre virksomheder, har deres arm dybt nede i deres helkunders pengebeholdninger og pengestrøm og - qua deres forhandlingsmagt - privatliv og fremtid.

- 1) Udarbejdelse af standardkontrakter der er klar til brug, efter banken har indføjet rentesatsen for nettomellemværendet (dag-til-dag rentens størrelse).
- 2) Præcisering i kontrakten, hvis der er tale om et helkundeforhold.
- 3) Give bankkunderne adgang til en række oplysninger, så som eksempelvis størrelsen af det daglige nettomellemværende samt den faktiske dag-til-dag rente på nettomellemværendet (poolingrenten).
- 4) Anvendelse af de korrekte begreber - markedsføring og salg - overalt i lovgivningen i stedet for på enkelte områder at (forsøge) at beskytte bankkunderne, forudsat, at han kan bevise, at han er blevet rådgivet dårligt.
- 5) Fastlægge i lovgivningen (såfremt retspraksis ikke evner dét) at banker hæfter i deres egenskab af sælgere af finansielle produkter.
- 6) Skærpe ansvaret, såfremt banken, dvs. sælgeren har forpligtet sig til at levere tillægsydelser, så som gratis eller faktureret know-how.
- 7) Skærpe ansvaret ved salg af 0-sumsprodukter, dvs. produkter, der ikke skaber værdier, men blot omfordeler dem fra udenforstående tredjemænd, så som f.eks. SKAT (dvs. resten af befolkningen) til bankens medkontrahenter.

- 8) Påbyde domstolene - i forbindelse med retssager - at indkalde økonomer som skønsmænd, for eksempelvis at vurdere, hvorledes hypermonopolister formodes at agere over for deres helkunder.
- 9) Give Finanstilsynet ret til, af egen drift og på grundlag af anonyme anmeldelser fra bankkunder og medarbejdere, at kontrollere, at den enkelte bank overholder lovgivningen samt indgåede aftaler. Skærpet tilsyn og ansvar i tilfælde af et helkunde-forhold, hvor banken har adgang til kundens likvide beholdninger og pengestrøm.
- 10) Uddele bøder, der står i rimeligt forhold til bankernes økonomiske gevinst ved lovbrud og/eller aftalebrud.
- 11) Udstede forbud mod at indskrænke kreditter samt mod at stoppe for udbetalinger fra bankkundernes konti, uden forudgående kendelse fra et hurtigarbejdende nævn. Dette sidste er en nødvendighed, for at undgå, at bankerne lægger præs på deres kunder i tilfælde af juridiske differencer.

København, september 2015

Peter Kovács

Tlf.: 2033 5167

kritiske@bankkunder.dk

Moralbaserede formodninger
om bankernes økonomiske adfærd

Økonomibaserede formodninger
om bankernes økonomiske adfærd

Markedets karakteristika

Hypermonopol (HELkundeforhold) kombineret med
adgang til debitorenes pengebeholdninger og pengestrøm
(strider mod aftalelovens 36)

Forhandlingsmagt (økonomisk, men ikke juridisk begreb)

Bankkunder er retsløse, mens kundeforholdet består fordi

Banker ikke yder lån til at sagsøge sig selv. Kunden har ingen eller
ringe sanktionsmulighed i tilfælde af bankens brud på aftaler og love

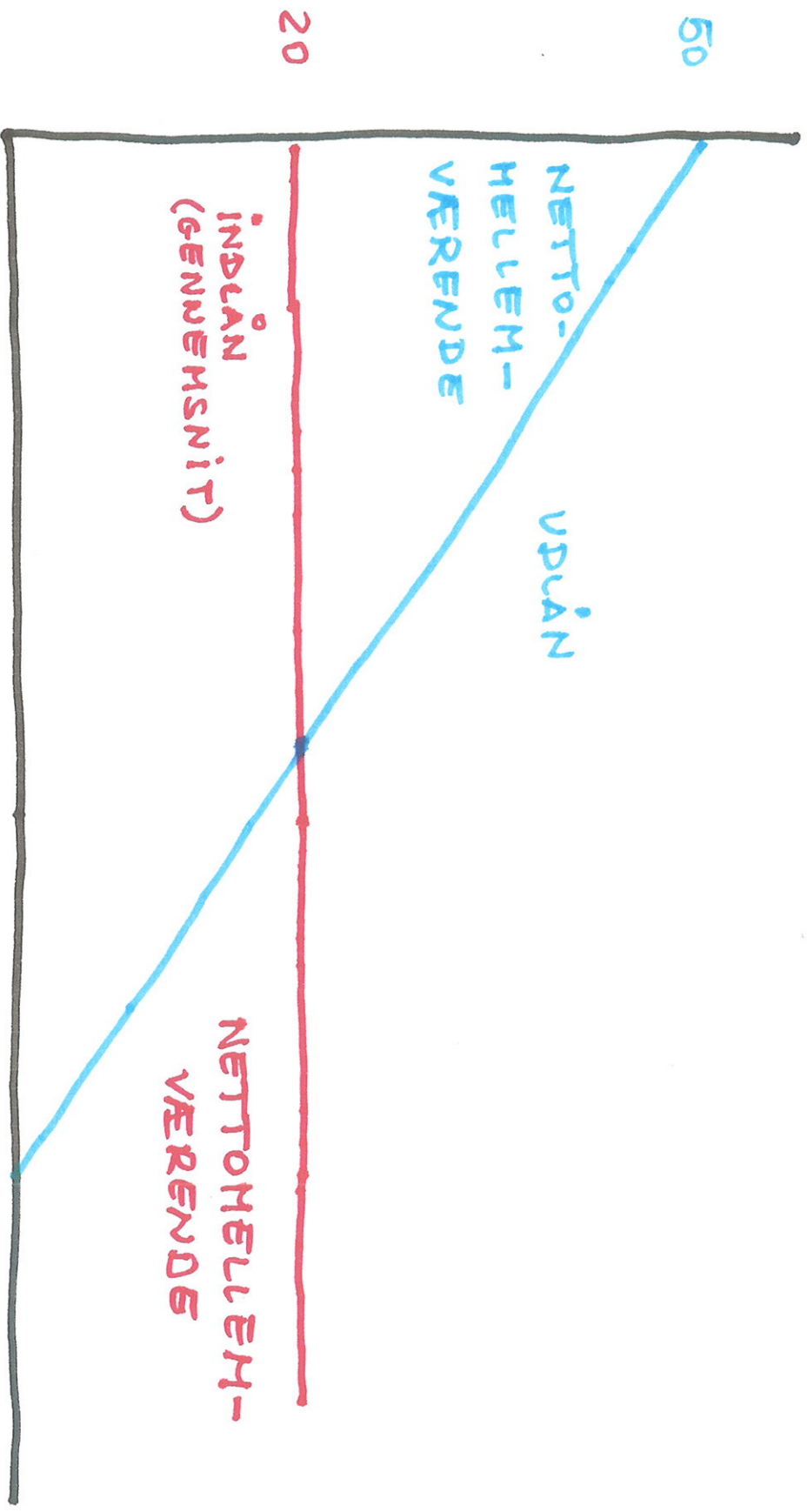
Omkostningen ved at få ret er større end værdien af at få ret

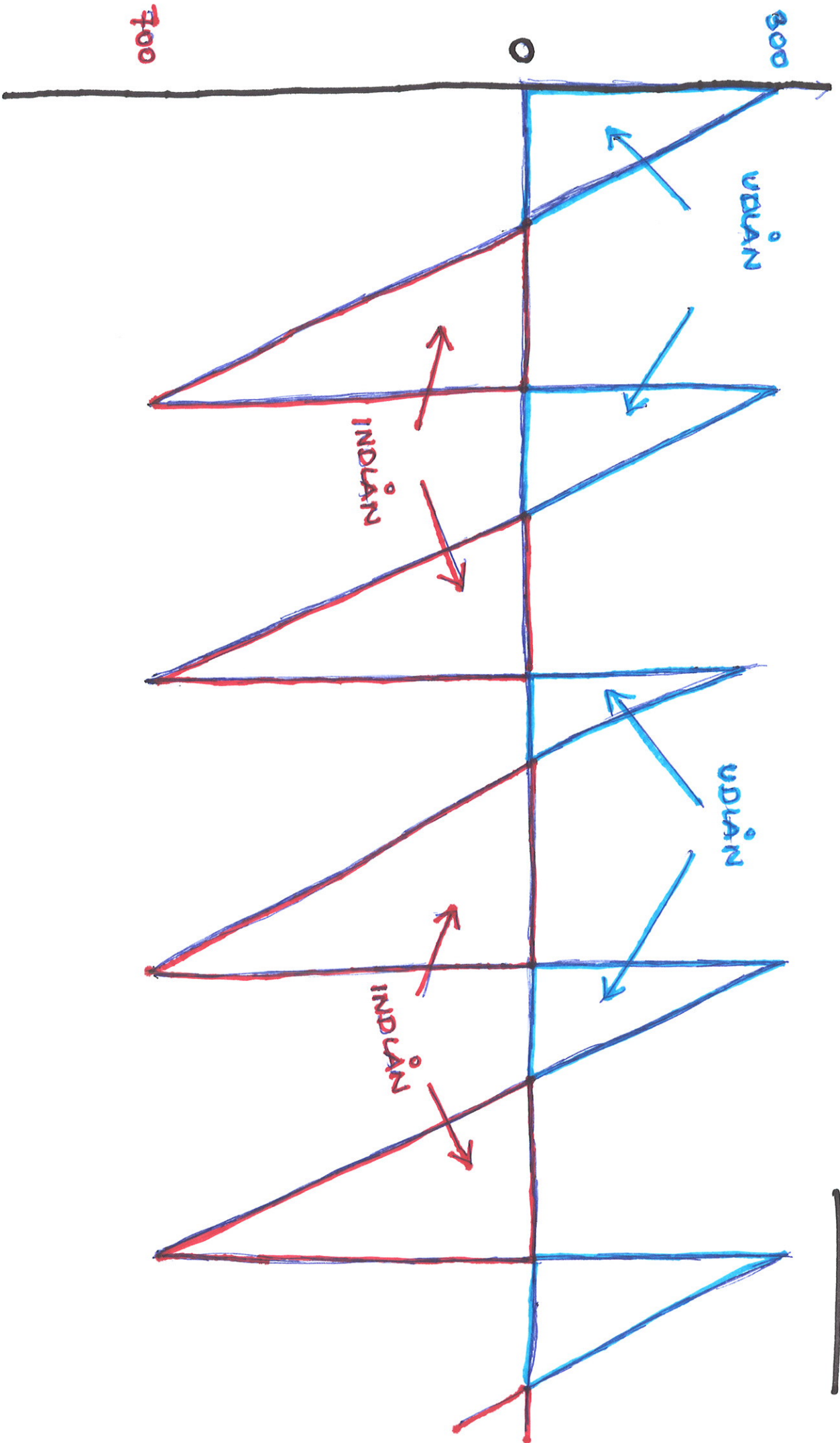
Bankerne kan påføre deres HELkunder vilkårlig store skader

Trussel om - eller faktisk - af banken fremkaldt, konkurs, der medfører
at kunden taber sin retssikkerhed med tilbagevirkende kraft

Gidseltagning, dvs. pres på nære familiemedlemmer samt HELkundens
andre kreditorer

PARALLEL

Gymlisk